

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN HOOFDEN VAN DELEGATIES TE PARIJS

op 5 en 6 DECEMBER

De vergadering van 5 December was gewijd aan een bespreking van het gedeelte "institutions et dispositions générales" van het Projet de Traité. Er werd gewerkt aan de hand van de "Note".

De definitieve arrestaties van de artt. 2 bis, 3 en 4 wachten tot de economen deze artikelen behandeld hebben.

De Duitsers lieten hun reserve t.a.v. art 8 vallen.

De ten aanzien van artt. 9, 10 en 11 openstaande questies zullen aan de Ministers worden voorgelegd.

Een behandeling van de artt. 17 en 18 werd uitgesteld.

Ten aanzien van art. 19 deelden de Fransen en Duitsers mede, dat er bij hen bezwaar bestond in het verdrag vast te leggen dat de afgevaardigden naar de Schuman Assemblée dezelfde zullen zijn als de nationale vertegenwoordigers te Straatsburg. Men stelde van deze zijde voor in plaats daarvan de Ministers tijdens hun bijeenkomst een recomandatie te doen aannemen, waarin aan de nationale parlementen zou worden aanbevolen de delegaties naar het Schuman Parlement samen te stellen uit dezelfde volksvertegenwoordigers als die de nationale delegaties naar Straatsburg vormen. Een dergelijke gang van zaken wijkt af van hetgeen het Nederlandse Parlement wenselijk acht. De Nederlandse gedelegeerde heeft het standpunt in deze zaak gereserveerd. Nagegaan zal dienen te worden of wij met de door de Fransen en Duitsers gevolgde procedure accoord kunnen gaan.

Ten aanzien van artt. 21 en 21 bis liet de Italiaanse gedelegeerde de door zijn delegatie gemaakte reserve vallen.

Het ten aanzien van art. 24 openstaande punt werd verwezen naar de bijeenkomst van de Ministers.

De Italiaanse gedelegeerde liet de gemaakte reserve ten aanzien van artt. 26 en 27 vallen.

De Belgische gedelegeerde deelde mede, dat hij ten aanzien van de betreffende artikelen gemaakte reserve nog instructies uit Brussel wachtte, doch dat hij hoopte de gemaakte reserve te kunnen laten vallen.

De Italiaanse gedelegeerde liet de reserve, , gemaakt ten aanzien van art. 57 bis, vallen.

Bij allen behalve bij mijzelf ^{de ned. ledel.} bestond bezwaar

tegen art. 58 punt 6, aangezien naar de mening van de aanwezigen door dit artikel wandaden van de Regringen verhaald worden op de ondernemingen.

Algemeen was men van opinie, dat art. 58 lid a) een ohvdoehde sanctie bevat tegen overtredende staten. Besloten werd, dat nog naar andere sanctiemogelijkheden zal worden gezocht. In afwachting daarvan werd voorpolig art. 58 lid b) niet geaccepteerd.

Betreffende de Nederlandse reserve ten aanzien van art. 59.b stond de Nederlandse gedelegeerde alleen. Alle andere gedelegeerden waren van mening, dat de in de door Nederland voorgestelde zin behandelde aangelegenheid vanzelf sprak, en dat de gekozen formule tot tal van moeilijkheden aanleiding zou kunnen geven. Aangezien deze kwestie niet van groot belang behoeft te worden geacht, heeft de Nederlandse gedelegeerde de gemaakte reserve laten vallen.

Door de Duitse gedelegeerde werd medegedeeld, dat in de vergadering van Presidenten Zondag j.l. overeenstemming was bereikt ten aanzien van een formule, op te nemen in het demarrage-stuk. ~~ixxhebxijxbepertxtotxdexopmerkingyxdathetx~~ De Nederlandse gedelegeerde heeft zich beperkt tot de opmerking, dat het hem niet bekend was, dat vollegige overeenstemming over deze formule was bereikt.

Over art. 67 ontspon zich een discussie. Door de Nederlandse gedelegeerde werd opgemerkt, dat op een of andere wijze de mogelijkheid van uittreding moest worden geregeld. De heer Monnet tekende met klem verzet aan tegen deze opvatting. Hij zeide, dat hij van begin af aan er geen twijfel over had laten bestaan, dat voor hem geen uittreding mogelijk was. De thans in het verdrag opgenomen tijdslimite voor de duur was reeds een concessie aan de Beneluxlanden. De heer Monnet meende onmogelijk verder te kunnen gaan. Hij werd in deze opvatting door de Duitse en Italiaanse gedelegeerde gesteund. Overeenstemming werd niet bereikt daar de Nederlandse gedelegeerde mededeelde vooralsnog er zeker niet van te kunnen afzien op de formulering van een uittredingsartikel te insisteren.

Op de vergadering van 6 December werden de artikelen betreffende de regionale groepen en betreffende de Consultatieve Raad besproken. Deze bespreking had ten dele plaats ten overstaan van het bestuur van het Internationale Verbond van Vakverenigingen.

Overeenstemming werd bereikt ten aanzien van het Comité Consultatief op grond van art. 18. van het ontwerp-verdrag. Vastgesteld

werd dat in het verdrag zal worden bepaald in welke gevallen de Haute Autorité het advies van het Comité Consultatif zal moeten inwinnen. Algemeen was men het er dus overeens, dat dit niet zal moeten gebeuren in elk geval waarin de Haute Autorité een recommandati of een directive uitvaardigt. Als algemene maatstaf zal gelden, dat het Comité Consultatif geraadpleegd moet worden door de Haute Autorité bij beslissingen, die de gehele Communauté raken. Bovendien werd besloten, dat het Comité Consultatif ongevraagd bijeen zal kunnen komen om advies te geven wanneer de meerderheid der leden van het Comité zulks wenselijk achten. Een dergelijke bijeenkomst van het Comité zal echter tot doel moeten hebben het uitbrengen van advies over een welomschreven, duidelijk genoemd punt.

Overeenstemming werd vervolgens bereikt over de associaties vroeger "regionale groepering" genaamd. Overeenstemming werd bereikt op basis van het Duitse voorstel. Iedereen zal vrij zijn de associatie te vormen, die hij wenst. De Haute Autorité zal echter alleen gebruik mogen ~~maken~~ van associaties als "relais administratif", wanneer deze associaties rekening houden met de belangen van werknemers en verbruikers, hetzij door deze te betrekken in de leiding van de organisatie, hetzij door aan de organisatie een consultatief comité, waarin de verbruikers en de werknemers zitting hebben, toe te voegen.

6 December 1950